

Ιερέας σε ψυχιατρείο! - Η θυσία

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ο αγώνας μας είναι η προσοχή στην πνευματική πηγή τού κακού, τό οποίο δέν προέρχεται από τήν φύση, αλλά συντελείται μέσα στό πνεύμα. Αυτός πού είδε τήν αμαρτία του είναι πιό μεγάλος από αυτούς πού γνώρισαν αγγέλους. Τότε, από τήν άβυσσο τών αμαρτιών μου επικαλούμαι τήν άβυσσο τής Χάριτός Σου. Πρόοδος στόν αγιασμό σου, παπά μου, φαίνεται όταν η καρδιά σου ήσυχη διαστέλλεται καί ανθίζει σέ κοσμική ευσπλαχνία, δέν μπορεί νά κρίνη κανέναν, σηκώνει τό κακό όλου τού κόσμου, περνά τήν Γεθσημανή καί καλύπτει τά πάντα μέ τόν μανδύα τής αγάπης. Η αγάπη είναι ο Θεός πού ρίχνει τό βέλος, τόν Μονογενή Του Υιό, αφού έβρεξε τήν ακίδα τού βέλους μέ τό ζωοποιό Πνεύμα.

Η ακίδα είναι η πίστη που όχι μόνο εισάγει τό βέλος αλλά και τόν τοξότη μαζί της.

-Ευάγγελέ μου, αν ποτέ γίνεις Ιερέας νά θυμάσαι ότι αυτό που σκανδαλίζει τούς άπιστους δέν είναι οι Άγιοι, αλλά τό αναμφισβήτητο γεγονός ότι δέν είμαστε όλοι άγιοι. Η κατάσταση τού κόσμου μοιάζει μέ αυτήν τήν πρό τού Μ. Κωνσταντίνου, και χειρότερη, γιατί τότε οι άνθρωποι ήσαν ειδωλολάτρες, τώρα είναι άθεοι. Έτσι, αντί η Εκκλησία νά κρίνη τόν κόσμο, η Εκκλησία κρίνεται από τόν κόσμο, γιατί ο κόσμος μπορεί νά τήν κατηγορήσει ότι μέσα σέ τόσους αιώνες έχασε τήν ικανότητα τής μαγιάς και αντανakλά τόν κόσμο και μάλιστα πιστά. Η Εκκλησία από αρραβωνιαστικιά έγινε θρησκευτική κοινωνία. Τό Ευαγγέλιο εξεγείρει, ανατρέπει όχι τήν δομή τού κόσμου αλλά τήν δομή τού ανθρώπινου πνεύματος. Ο Χριστός εντός. Απόκτησε τήν εσωτερική ειρήνη και πλήθος ανθρώπων θά βρή τήν ειρήνη δίπλα σου.

Παπά μου, τό νά πλησιάσης τόν σύγχρονο άνθρωπο είναι τέχνη. Τό ουσιώδες είναι νά μεταφερθής στην θέση του, νά σβήσης τόν εαυτό σου και νά αφήσης τόν Χριστό νά μιλήσει. Όλη σου η Θεολογία που σέ έμαθαν σωριάζεται σαν θρύψαλα μπροστά σέ έναν εγκληματία, έναν νεκρό, μία μοναξιά. Όμως η ζωντανή ζεστασιά τής παλάμης σου, μπορεί νά κάνει ανθρώπους σβησμένους, λερωμένους κι άσχημους νά ακτινοβολούν ξαφνικά ακτίνες Φωτός και νά ανασύρουν στην επιφάνεια αυτό που κοιμάται. Τήν κοινωνία. Ο Μυστικός Δείπνος, η θεία Κοινωνία, που ετοιμάζεις είναι μυστήριο εν πορεία, γι' αυτό στεκόμαστε όρθιοι. Και αν γίνουμε απόβλητοι από τήν κοινωνική ζωή πρέπει νά ωριμάσουμε σαν μία γενιά ομολογητών. ...;

-Πάτερ Νικόλαε, είδα ότι είσαι άνθρωπος τού Θεού. Σέ παρακαλώ πές μου ποιά είναι η μυστική σου εργασία, τί μου κρύβεις;

-Ευάγγελέ μου, ήλθε η ώρα νομίζω νά μάθεις όλα τά κατ' εμέ σαν μία παρακαταθήκη διδασκάλου προς μαθητή. Δέν είμαι άρρωστος, τουλάχιστον δέν πάσχω από αλκοολισμό!!!! Μεταξύ τών σπουδών μου είναι και η ψυχολογία τού χρήστη. Αφού ήρθα στην Αθήνα και κατέθεσα τά χαρτιά μου και ο καιρός περνούσε, μέ τό σήμερα-άύριο, μίλησα μέ τόν διευθυντή τής κλινικής που είναι φίλος μου από τήν Αμερική, τού είπα για προγράμματα στην Αμερική, όπου ο γιατρός ζή μαζί μέ τούς αρρώστους για όλο τόν χρόνο τού προγράμματός τους μέ εξαιρετικά αποτελέσματα. Έτσι παρακολουθώ τό πρόγραμμα, χωρίς κανείς νά τό γνωρίζει από τούς συναρρώστους μου. Ζώ έγκλειστος τρεις μήνες περίπου, επιταχύνθηκε τό πρόγραμμα, αλλά κυρίως αυτοί που έφυγαν αυτό τό διάστημα δέν υποτροπίασαν.

-Μά τί μου λέτε, πουλήσατε τόν εαυτό σας σαν δούλο εδώ μέσα, δέν βλέπετε ούτε καν παιδιά, υποφέρετε τήν τρέλα τού καθενός!

-Ναί, αλλά έχω τό δωματιάκι μου, τήν προσευχή μου, τήν πίστη μου, έχω τόν

καθρέφτη μου, όλους τούς αδελφούς τούς έγκλειστους.

Εκείνο πού μού ξεσχίζει τά σπλάχνα ήταν ότι δέν μπορούσα νά λειτουργώ. Τώρα τελευταία παίρνω κι εγώ, όπως όλοι, μία άδεια καί πηγαίνω εδώ σέ ένα μοναστηράκι νά λειτουργώ καί επανέρχομαι.

-Μά δέν τρελαθήκατε εδώ μέσα, φυλακισμένος αναίτια τόσους μήνες;

-Πιέστηκα, πιέστηκα, ήταν εμπειρία τάφου, αλλά όμως γνώρισα όλους αυτούς τούς φίλους τού Χριστού, τούς ελάχιστους. Αυτούς πού πιστεύουν ότι είναι ανάξιοι τού παραδείσου, τούς συμπαραστάθηκα, τούς άκουσα, τούς έδωσα λίγο νερό, λίγη πίστη καί, κυρίως, επλατύνθηκα κι εγώ καί πάλι δούλος αχρείος είμαι. Αναλογίζομαι τήν ώρα τής εξόδου μου καί ελπίζω στό έλεος τής Εκκλησίας Του καί στό ιδικό Του.

-Πάτερ Νικόλαε, είστε τόσο νέος ούτε πενήντα τριών.

Ήταν Τετάρτη τής πρώτης τών νηστειών πού κάναμε αύτη τήν κουβέντα τής καρδιάς, πού μού χάραξε τήν καρδιά.

-Τήν Παρασκευή θά πάρω άδεια, θά πάω στό μοναστηράκι πού σάς είπα για τούς Χαιρετισμούς καί για Λειτουργία τήν Κυριακή τής Ορθοδοξίας. Ελάτε κι εσείς νά σάς δούμε. Πάρτε ένα τηλέφωνο τό Σάββατο νά σάς πούμε τήν ώρα τής Λειτουργίας τήν Κυριακή.

Πράγματι, τό Σάββατο τών Αγίων Θεοδώρων τηλεφώνησα.

-Ευλογείτε, πάτερ.

-Ο Κύριος.

-Σάς παρακαλώ, θέλω νά μιλήσω στόν πατέρα Νικόλαο.

-Δέν γίνεται, μού είπε.

-Πότε νά ξαναπάρω για τόν π. Νικόλαο, πότε;

-Μόλις πρό ολίγου τελείωσε τήν θεία Λειτουργία, κατέλυσε καί πέθανε μπροστά στην Αγία Τράπεζα, τήν ώρα πού τήν ασπαζόταν για νά βγή από τό Ιερό. Επειδή αργούσε νά βγή, μπήκε ο εκκλησάρης καί τόν βρήκε γονατιστό αλλά χωρίς πνοή. Έχει έρθει η αστυνομία, θά τόν πάνε για νεκροτομή, θά τόν στείλουν στην Αμερική.

-Δέν ξέρω τί λέτε, πάτερ, εγώ προχτές τού μίλησα, τέλος πάντων ήμασταν μαζί. Ήταν μιά χαρά. Δέν μπορεί, δέν είναι αυτός.

-Όχι, αυτός είναι.

Έτσι τό ήθελε ο Θεός. Έτσι ετελειώθη ο Νικόλαος ο άρχων, ο εργάτης τών εντολών τού Χριστού, ο κρυφός, ο φίλος μου, ο ολιγοήμερος, ο γνήσιος ποιμένας πού άφησε τά ενενήντα εννιά γιά τό ένα, πού πουλήθηκε δούλος σάν κι αυτόν τόν Επίσκοπο τού γεροντικού, ο Ιερέας τού 20ού αιώνας τού απατεώνας πού τά μάτια του δέν απατήθηκαν, αλλά είδε καθαρά τήν εικόνα τού κόσμου χωρίς φαντασία. Άς έχουμε τήν ευχή του.-

Τό κείμενο «Ιερεύς τις τού 20ού αιώνας» δημοσιεύθηκε στό Περιοδικό τής Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς «Πειραιϊκή Εκκλησία» καί κυκλοφόρησε σέ πολλές ιστοσελίδες τού διαδικτύου, άλλοτε αυτοτελές καί άλλοτε εντεταγμένο σέ ένα γενικότερο κείμενο μέ τίτλο «Ενθύμιο Χειροτονίας εις Πρεσβύτερο Π. Ευαγγέλου εξ ιατρών 14/11/2009», τό οποίο αποτελεί τόν χειροτονητήριο λόγο τού Ιερέως ιατρού π. Ευαγγέλου. Όπως ο ίδιος μας πληροφορεί, ο Αρχιερέας Γρηγόριος τού ζήτησε νά αναφέρει στόν λόγο του τήν ιστορία τού π. Νικολάου: «Γράψε, Ευάγγελε, τήν ζωή τού π. Νικολάου, νά τήν μοιράσουμε σάν ενθύμιο τήν ήμερα τής χειροτονίας σου». Καί όπως σημειώνει ο π. Ευάγγελος, «έτσι γιά υπακοή τήν έγγραψα εις αποκάλυψη τής μυστικής εργασίας του. Καί διαρκή υπόμνησή μου τού τί είναι Ορθόδοξος παπάς».

Πηγή: <http://www.agioritikovima.gr/>